

Nr 184.

Af herr **Igel m. fl.** om upphäfvande af stadgandet i 6 § 3 mom.
i förordningen angående försäljning af vin och öl.

I kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 infördes i § 6 mom. 3 den bestämmelsen: »Mottager någon i sitt hem emot betalning gäster till bespisning vid slutet bord, må han, därest aftal om bespisning träffats för en tid af minst en vecka, utan särskildt tillstånd till gästerna vid deras måltider utskänka öl».

Vid sakens behandling vid 1905 års riksdag gjordes från flera håll grava anmärkningar mot den från utlandet hämtade nyheten »slutet bord». Det befarades, att häraf många svårigheter skulle uppstå. Erfarenheten under de gångna åren har rikligen bekräftat, att farhågorna voro befogade.

Till det »slutna» bordet lämnas tillträde äfven för tillfälliga besökare, aftalsbestämmelsen om en veckas spisning fingeras, och denna utskänkningsrätt vid »slutet bord» utöfvas fullständigt som en vanlig ölkrogsrättighet med lagligt tillstånd, men utan möjlighet för ordningsmakten att kunna effektivt öfvervaka rörelsen. Särskildt å arbetsplatser i landsorten eller eljest i kommuner, där man gjort sig kvitt de vanliga ölkrogarna, skapas nya sådana genom bestämmelsen om »slutet bord».

Den utländska nyheten har sålunda visat sig vara till skada. Den är ock obehöflig. Där behof af ölutskänkning till spisande gäster anses finnas, där böra de kommunala myndigheterna ha rätt pröfva behofvet. Nuvarande bestämmelse i kungl. förordningens § 6 mom. 3 är i strid med den princip om kommunal bestämningsrätt i detta fall, som är bärande i lagen och som Riksdagen i fjol erkände böra utvidgas.

På grund af hvad vi sålunda anfört, hemställa vi,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att § 6 mom. 3 i kungl. förordningen af 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl skall ur förordningen utgå.

Stockholm den 26 januari 1912.

J. P. Igel.

G. M. Sandin.

Albert Mossberg.

Nr 185.

Af herr **Svensson** i Saläng, om *ändring af 2 kap. 5 § och 3 kap. 9 § i lagen om skogsaccis.*

Sedan lagen om skogsaccis af den 18 september 1909 nu öfver två år varit tillämplig, har det visat sig, att rätt afsevärda afverkningar kunna förekomma utan att kommunen, där skogen är belägen, kan komma i åtnjutande af den skogsaccis, som borde komma den till del.

Det förhåller sig så, att på vissa orter låter skogsägaren genom offentlig auktion försälja i mindre poster en skogstrakt. Åtskilliga köpare infinna sig, och det har visat sig, att å auktionen har försålts skog för afsevärda belopp utan att några köpare köpt skog för så högt belopp, att de varit accispliktiga.